Vol. XXIX Registered No. M. 209 No. 2

AUGUST, 1915

மாதர் மித்திரி

Tamil Woman's Friend

"MATHAR MITHIRI"

PUBLISHED BY THE

Woman's Foreign Missionary Society

Methodist Episcopal Church

U. S. A.

METHODIST PUBLISHING HOUSE
MOUNT ROAD, MADRAS

மாதர்மித்திரி.

இது இந்து ஸ்திரீகளின் உபயோகத்தின்பொருட்டு சித்திரப் படங்களுடன் மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும் பத்திரிகை. பிரதி ஒன்றுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு கையொப்பம் இரண்டு அணா. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஒரு பிரதிக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி மூன்று அணா. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஐந்து பிரதிகளுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி ஆறு அணா. கையொப்பப் பணமும் தபாற் கூலியும் முன்னதாக அனுப்பப்பட்டாலொழிய பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது. கடிதங்கள், கையொப்பங்கள் அனுப்புவோர் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டிலிருக்கும் மெதடிஸ்ட் பப்ளிஷிங் ஹவுஸில் "மாதர் மித்திரியைப்" பிரசுரிக்கும் ஏஜெண்டு அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

THE WOMAN'S FRIEND

Is an Illustrated Tamil Monthly Magazine published for the benefit of Indian Women. Subscription for one year is 2 annas *in advance*. Postage for a single copy for one year is 3 annas *in advance*. Postage from 2 to 5 copies to one address is 6 annas *in advance*. Address all Communications and Subscriptions to Rev. W. L. KING, *Methodist Publishing House*, MOUNT ROAD, MADRAS.

பொருள் அடக்கம்.

	பக்கம்.
கீர்த்தனை	19
சிட்சையினால் உண்டாகும் ஆசீர்வாதமான பலன்கள்	20
கிறிஸ்துவின் வல்லமை மனிதரை இரட்சிக்கக்கூடும் என்பதைக் காட்டும் திருஷ்டாந்தங்கள்	22
கழுகுகள் எப்படிப் பறக்கப் பழகுகின்றன	24
கண் வலி	26
பிரயோஜன சொற்கள்	27
சிறு ஞானோபதேசங்கள்	29
நடையை ஸ்திரப்படுத்தல்	29
பிள்ளைகளின் பக்கம்	30
சமாச்சாரக் குறிப்புகள்	31

மாதர் மித்திரி.

புத். உகூ. கககூ௰ரு ௵ - ஆகஸ்டு மீ. இல. உ.

THE DAY OF GRACE.

இராகம், ஆனந்தபைரவி. சாப்புத்தாளம்.

பல்லவி.

இந்நாள் ரட்சிப்புக் கேற்ற நல் நாள்,
ஏற்ற நல் நாள், ஏற்ற நல் நாள்.

அநுபல்லவி.

சொன்னார் கிறிஸ்துனக்குக் கிருபையைச் சொரிந்து,— இந்

சரணங்கள்.

1. கிறிஸ் தேசுவை உற்றுப் பாரு;—அவர்
கிருபையாய்ச் சிந்தின ரத்தத்தைச் சேரு;— இந்

2. பாவங்கள் அறச் சுத்திகரிப்பார்;—உனைப்
பரிசுத்த வஸ்திரத்தாலே அலங்கரிப்பார்;— இந்

3. நேர்மையாய்க் கிறிஸ்தின் பின்னே நில்லு,—தேவ
நீதியைப் பிடித் தவர்க்குப் பின்னாகச் செல்லு;— இந்

4. வருவர் கிறிஸ்து மக ராஜன்;—அவர்
வந்துனக்கு இன்பமது தருவார், நன் னேசன்;— இந்

5. மகிமை நிறைந்த கிரீடஞ் சூடி—நித்திய
வாழ்வை அருள்வார் உனக்கின்பங் கொண்டாடி;— இந்

6. ஏசுக்கிறிஸ்தை நீ தான் நம்பு;—அவர்
என்றென்றைக்கும் உனக் கிரட்சிப்பின் கொம்பு;— இந்

THE BLESSED FRUITS OF CHASTENING.

சிட்சையினால் உண்டாகும் ஆசீர்வாதமான பலன்கள்.

வேதபுஸ்தகத்தில் ஒரு சங்கீதம் உண்டு. அதற்கு மேய்ப்பனுடைய சங்கீதம் என்று பெயர். அதின்மேல் எல்லாருக்கும் இஷ்டம். அதை அநேகர் காணாது படித்து சொல்லக்கூடும். அது 23-வது சங்கீதம். உன்னிடத்தில் ஒரு வேதபுஸ்தகம் இருந்தால் அதைக் கண்டு பிடித்து வாசித்துப்பார். அதில் பின் வரும் வார்த்தைகளைப் பார்க்கலாம். "உமது கோலும், உமது தடியும் என்னைத் தேற்றும்." இவ்வார்த்தைகளை அந்த சங்கீதக்காரன் தமது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து எடுத்துப் பேசினார்.

ஒரு கோல் நோவையும் துன்பத்தையும் கொடுக்குமேயன்றி, தேறுதலை கொடுக்கும் என்று யார் நினைக்கக்கூடும்? ஆனால் சங்கீதக்காரன் கர்த்தருடைய கோல் தன்னைத் தேற்றுகிறது என்று சாட்சி பகருகிறார். அது எப்படியாகும்? எப்போதாகிலும் சிட்சை தேறுதலைக் கொடுக்குமா? ஆம், அது அப்படி செய்யக்கூடும். எப்படியெனில் சிட்சிக்கப் பட்ட ஒருவனுடைய ஜீவியத்தில், அவ்வித சிட்சையினால் அநேக மாறுதல்கள் உண்டாகி, தனக்கு தேறுதல் உண்டாவதோடு, மற்றவர்களுக்கும் தேறுதலை அடிக்கடி உண்டுபண்ணக்கூடும். ஏனெனில், தன்னுடைய அனுபவத்தை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லி அவர்களுடைய துன்பத்தில் அனுதாபத்தைக் காண்பிக்கக் கூடும்.

நான் இப்பொழுது சொன்ன சத்தியத்தை பின்வரும் கதை திருஷ்டாந்தப் படுத்திக் காட்டும்:—

மேரி என்றொரு அனாதபெண் இருந்தாள். அவள் தன் சிறியதகப்பனார் சிறியதாயார் வீட்டில் வாசஞ்செய்தாள். ஆனால் அந்தவீடு அவளுடைய மனதிற்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கவில்லை. சிலகாலம் சென்றபிற்பாடு, நேர்மையும், சுறுசுறுப்புள்ள ஒரு வாலிபனை அவள் கலியாணஞ் செய்துகொண்டாள். அப்போ எல்லாரும் அவளை மெச்சிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் மிகவும் நல்ல நிலைமையிலிருந்தார்கள். மேரி முன் அடைந்த துன்பத்திற்குப் பதிலாக, அவளுடைய பிற்கால நிலைமை மிக நேர்த்தியாயிருக்கும் என்று எண்ணத்தக்கதாயிருந்தது. சிலகாலத்துக்குள் அவர்களுக்கு மூன்று அழகான பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். மேரியுடைய ஜீவியம் இன்னம் அதிக சந்தோஷமாயிருந்தது.

ஆனால் ஐயோ! திடீரென்று அந்த ஊரில் மிகப் பயங்கரமான ஒரு விஷஜுரம் உண்டானது. மேரியுடைய மூன்று பிள்ளைகளும் அந்நோயினால் பிடிக்கப்பட்டு மரித்துப்போனார்கள். அதற்கப்புறம் மேரிக்கு வேறு துன்பங்களும் உண்டாயின. அவளுடைய புருஷன் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து நடத்தின சில காரியங்களில் நஷ்டப்பட்டுத் தன்னுடைய சொத்துக்களை இழக்கவேண்டியதாயிற்று. அப்புறம் அவன் வியாதிப்பட்டு, ஐந்து வருஷங்களாக படுக்கையிலிருந்தான். மேரியினுடைய சிறுபிராயத்தில் அவள் பட்ட கஷ்டங்களைப் பார்த்தவர்கள், அவள் மறுபடியும் அடைந்த துன்பத்தைப்பார்த்து "இவளுடைய ஜீவியகாலமுழுவதும் இவளுக்கு துன்பந்தான்" என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். அவளுடைய புருஷன் சொத்தில் மீதியானது கிராமத்துக்குப் புறம்பே

இருந்த ஒரு ஏழைக்குடிசைதான். தன் புருஷன் இறந்தபிற்பாடு மேரி அந்தக் குடிசைக்குப்போய் ஜீவித்தாள். சிலவருஷங்களாய் சரியான நித்திரை இல்லாமல், பலவிதமான துன்பங்களையும், கவலையையும் அடைந்ததால் அவள் தலைமயிர் வெளிறி, தோட்கள் குன்றிப்போயின. என்றாலும், அவள் ஏதாகிலும் ஒரு வேலைசெய்து தன் சாப்பாட்டைத் தானே நடத்திக்கொண்டாள்.

பிற்பாடு அவளுக்கும் வியாதி வந்தது. கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் மேரியினுடைய இனிமையான பொறுமையுள்ள முகம், தங்களுக்குத் துன்பமுண்டான காலங்களில் எவ்வளவு தங்களை சந்தோஷப்படுத்தினதென்றும், தான் பட்ட பாடுகளினால் அவள் மற்றவர்களோடு எவ்வளவு அனுதாபத்தைக் காட்டக்கூடிய சக்தியடைந்தாள் என்றும் கண்டார்கள். அவளுடைய வியாதியினின்று அவளுக்கு பூரண சுகம் வரவில்லை. ஆனால் அவள் மற்றவர்களுக்குச் செய்யும் பணிவிடை அதிகப்பட்டது. வாலிபரும் முதியோரும் ஐசுவரியவான்களும் ஏழைகளும் ஆலோசனை கேட்கவும், ஆறுதலடையவும் அவளிடம் வந்தார்கள். வந்த ஒவ்வொருவருக்கும், தன்னுடைய அன்பும் இரக்கமுமுள்ள இருதயம் கொடுக்கக்கூடியதைக் கொடுத்தாள். கிராமத்திலுள்ள வாலிபப்பெண்கள் தங்கள் எண்ணங்களையும், ஒருவேளை மனவருத்தங்களையும் அவளிடம் தெரிவித்தார்கள். சிலருடைய சோதனைக்குள் அவர்கள் விழுந்துவிடாதபடி மேரியின் எச்சரிக்கையான வார்த்தை தடுத்தது. அயலகத்தாருக்குள் மனஸ்தாபங்கள் உண்டானால் மேரி அவர்களுக்குள் எந்தவிதமாயாவது சமாதானத்தை உண்டுபண்ணிவிடுவாள்.

ஒரு இளந்தாய் தன் குழந்தையை இழந்துவிட்டாள். அதற்கு ஒரு வாரத்திற்கப்புறம் ஒருநாள் அவள் அவ்வூர்ப் பாதிரியாரிடம் சொன்னதாவது "மேரியினிடம் நான் என் காரியங்களைச் சொன்ன பின்பு எல்லாம் எனக்கு வித்தியாசமாய்த் தோன்றுகிறது. அவள் என்னிடம் அதிகம் பேசவில்லை. ஆனால் என்னுடைய துக்கம் என்ன விதமானது என்பதை அவள் திட்டமாய் அறிந்திருந்தாள்" என்பதே.

உடனே பாதிரியார் அவளைப்பார்த்து சாந்தமாய், "செல்வி, நமது ஜீவியத்தில் உண்டாகும் கடினமான காரியங்கள் எப்போதும் நமக்கு நல்ல பாடங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கும். கர்த்தருடைய அவ்வித நடத்துதலை நாம் சரியானபடி கவனியாமல், துக்கம், உயிர்ச்சேதம், பொருள் நஷ்டம் இவைகள் ஒரு வீட்டில் உண்டாகி, அதினால் அவ்வீடு இருக்கும் நிலைமையைக்கண்டு அதிசயிக்கிறோம். ஆனால் கர்த்தருடைய நோக்கம் நன்மைக்கென்றே இருக்கும்" என்றார்.

இதுவே கர்த்தருடைய நோக்கம். வேதபுஸ்தகத்தில் இன்னொரு இடத்தில் "என் மகனே, நீ கர்த்தருடைய சிட்சையை அற்பமாயெண்ணாதே, அவர் கடிந்துகொள்ளும்போது சோர்ந்துபோகாதே. தகப்பன் தான் நேசிக்கிற புத்திரனைச் சிட்சிக்கிறதுபோல, கர்த்தரும் எவனிடத்தில் அன்புகூருகிறாரோ அவனைச் சிட்சிக்கிறார்" என்று சொல்லியிருக்கிறது. சிலருக்கு மட்டுக்கு மிஞ்சி துன்பங்கள் உண்டாவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். நல்ல மனுஷருக்கு சில சமயம் இவ்விதம் நேரிடுவதுண்டு. அப்போ நாம் கர்த்தர் ஏன் இவர்களுக்கு இப்படிச் செய்தார் என்று எண்ணுகிறோம். தேவன் அநீதியுள்ளவரல்ல. அவர் தமது அன்பான கரத்தினால்

நம்மை சிட்சிக்கும்போது, அந்தசிட்சை நம்மை சீர்திருத்தி இன்னமும் அதிக அலங்காரமான ஸ்திரீ புருஷர்களாக்குவதோடு, மற்றவர்களையும் அதிக உறுதியுள்ளவர்களாகவும் அலங்காரமுள்ளவர்களுமாக்கத் தகுந்தவர்களாக்குகிறது.

STORIES OF THE POWER OF CHRIST TO SAVE.

கிறிஸ்துவின் வல்லமை மனிதரை இரட்சிக்கக்கூடும் என்பதைக் காட்டும் திருஷ்டாந்தங்கள்.

இதை வாசிக்கிற அருமையான சிநேகிதியே, ஒருவேளை நீ கிறிஸ்துவை விசுவாசியாதவளாயும், உன் பாவங்களை நீக்கி உன்னை இரட்சிக்கக்கூடிய இரட்சகராக அவரை ஏற்றுக்கொள்ள இஷ்டமில்லாதவளாயும் இருக்கலாம். ஆனால் மற்றவர்களுடைய இருதயங்களுக்கு அவர் கொடுத்திருக்கிற சமாதானத்தையும், அவர்களுடைய ஆத்துமாவுக்கு அவர் மூலமாய் உண்டாயிருக்கிற இளைப்பாறுதலையும் குறித்துச் சொல்லும்போது அதற்காகத் துக்கப்படுவாயோ? எப்படி அவர் இந்தவிதமான சமாதானத்தையும் இளைப்பாறுதலையும் கொடுத்திருக்கிறார் என்பதைக் காண்பிக்க சில கதைகளை நான் இங்கே சொல்லுகிறேன். இவ்வித பாக்கியம் யாருக்குக் கிடைத்ததென்றால் முன்னே அவரை விசுவாசியாதவர்களுக்கும், அந்தச் சமயம் வரையிலும் ஒருவேளை ஒருநாளும் அவரைக் குறித்துக் கேள்விப்படாதவர்களுக்குந்தான்.

டெல்லி பட்டணத்துக்கு அருகே ஒரு துரைசானி வசிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலை அந்த மாகாணமுழுவதும் சுற்றித் திரிந்து இயேசுகிறிஸ்துவின்மூலமாய்க் கிடைக்கும் இரட்சிப்பை ஜனங்களுக்கு கூறி அறிவிப்பது. அந்த அம்மாளுடைய வாஞ்சை தன்னுடைய இருதயத்தில் உண்டாயிருக்கும் ஆச்சரியமான சமாதானத்தை மற்றவர்களும் அடைய வேண்டும் என்பதே. அந்த அம்மாள் அந்த மாகாணத்தில் நடந்த சில விசேஷங்களை பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு தடவை ஒரு கிராமத்துக்குப் போனேன். அந்தக் கிராமத்தில் அநேக பெரிய விருட்சங்கள் நின்றன. பச்சையும், பொன்னிறமுமான கோதுமைமணிகள் நிறைந்த வயல்கள் அறுப்புக்கு தயாராய்க் காணப்பட்டன. ஒரு மரத்தின் கீழ் போட்டிருந்த ஒரு கட்டிலின்மேல் என்னை உட்காரச்சொன்னார்கள். அங்கே நாங்கள் உட்கார்ந்து "இயேசுவையன்றி வேறோர் இரட்சகர்" என்ற பாட்டைப் பாடினோம். சில ஜனங்கள் வந்து கூடினார்கள். அப்புறம் நான் தேவன் உலகத்தை சிருஷ்டித்ததையும், ஆதித் தகப்பன் பாவத்தில் விழுந்ததையும், பாவத்தினின்று மனிதனை இரட்சிக்க இயேசு வந்ததையும் குறித்துச் சொன்னேன். எல்லாரும் அமைதலாய்க் கேட்டார்கள். அதற்கு சற்றப்பால் ஒரு கிழவன் உட்கார்ந்து கையில் ஒரு ஜெபமாலையை வைத்துக்கொண்டு, தேவனுடைய நாமத்தைச் சொல்லி, வேறொரு மந்திரக்கோலை தன் பக்கத்தில் பிடித்துக்கொண்டு, அதினால் தான் பேய்களை ஓட்டக்கூடும் என்று சொன்னான். அவனைப் பார்க்க மிகவும் பரிதாபமாயிருக்கிறது. அவன் என்னைப் பார்த்து 'நான் செய்யக்கூடிய எல்லாவற்றையும் செய்து பார்த்தேன். ஆனாலும் என் இருதயத்தில் சமாதானமே இல்லை. என்னுடைய குலதெய்வமாகிய ஜாஹர்பீருக்கு பத்து ரூபாய் செலவு

பண்ணி பலிசெலுத்தினேன். ஆனாலும் என் மனசில் தெளிவும் இளைப்பாறுதலும் உண்டாகவேயில்லை' என்றான். அப்போ நான் அவனிடம் கிறிஸ்து அவனை நேசித்து அவனுடைய பாவத்தை நிவிர்த்திசெய்ய மரித்தார் என்பதை விஸ்தரித்துச் சொன்னேன். அப்போ அவன் "கிறிஸ்து என்னை நேசிக்கிறார் என்பது கூடாத காரியம். நான் எப்பேர்ப்பட்ட கொடிய பாவி என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது. என்னுடைய பாவங்கள் எப்படி மன்னிக்கப்படக்கூடும்?" என்று சொல்லிக்கொண்டு தன் இருகரங்களாலும் தன் முகத்தை மூடிக்கொண்டு துக்கத்தோடு தலையைக்குனிந்தான். அப்போ நான் அவனைப்பார்த்து "உங்கள் பாவங்கள் இரத்தாம்பர சிவப்பாயிருந்தாலும் அவைகள் பஞ்சைபோல் வெண்மையாகும்" என்கிற வாக்கியத்தைச் சொல்லி என் கையை அவன் மேல் வைத்து 'கிறிஸ்து இவ்விதமாக உனக்கு இப்பொழுது செய்யக்கூடியவர் என்று விசுவாசிக்கிறாயா?' என்று கேட்டேன். அப்போ அவன் "இயேசு கிறிஸ்துவே என்னை இப்போது இரட்சியும்" என்று சொல்லி சமாதானம் நிறைந்த முகத்தைக் காண்பித்து, ஜெபமாலையைத் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு 'இன்றுமுதல் நான் அவரையே பின்செல்வேன்.' என்று சொன்னான்.

அப்புறம் இன்னம் சில மைல்களுக்கு அப்பால் சென்றோம். வேறோர் கிராமம் இருந்தது. ஒரு வயது சென்ற குருடன் ஒரு குடிசையின் அருகே உட்கார்ந்து கோபமும், எரிச்சலுமான முகத்தோடு கிறிஸ்து மார்க்கத்தை சபித்துக்கொண்டு ஏகதேசம் நூறு வருஷமாகக் கும்பிட்டு வரும் விக்ரகத்தை நான் ஒருபோதும் விடவேமாட்டேன் என்றான். அந்த விக்ரகத்தை பார்த்தால் மகா பயங்கரமாயிருந்தது. அப்புறம் நாங்கள் 'உன் முழு இருதயத்தை இயேசுவுக்குத்தா' என்கிற பாட்டைப் பாடினோம். அங்கேயும் ஜனங்கள் கூடினார்கள். ஆனால் குருடனோ அசையாமல் கோபத்தோடு உட்கார்ந்திருந்தான். அப்புறம் நான் ஜனங்களோடே 'நீங்கள் யாரைச் சேவிப்பீர்களென்று இன்றே தெரிந்துகொள்ளுங்கள், இன்றைக்கே உங்களை ஒப்புக்கொடுங்கள்' என்று மன்றாடிப் பேசவே எல்லாரும் பேசாமல் அமைதலாய் நின்றார்கள். ஒரு வயது சென்ற ஸ்திரீ என்னண்டை வந்து என் பாதத்தருகே உட்கார்ந்து 'நீங்கள் சொல்லுகிறது நிஜந்தான். நம்முடைய பாவங்களை எப்படி நாம் இயேசுவுக்கு மறைக்கக்கூடும்? நாம் எல்லாரும் ஒருநாள் இறந்துபோகவேண்டியவர்கள்தான்' என்றாள். நான் அவர்களிடம் 'ஒன்றிலே நீங்கள் நித்திய ஜீவனை, அல்லது மரணத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்' என்றேன். இப்படி நான் அந்த ஸ்திரீயினிடம் பேசுகையில் ஏதோ ஒடிந்து விழுகிறாப்போல் சத்தம் கேட்டது. அந்தக் கிழவன் ஒரு மண் வெட்டியால் விக்கிரகத்தை கீழே விழத்தள்ளி உடைத்து கோவிலின் கற்களை நொறுக்கி "இயேசு என்னை இரட்சிக்கிறார், என்னை இரட்சிக்கிறார்" என்று மலர்ந்த முகத்தோடே சொன்னான். கர்த்தருடைய வல்லமை மாத்திரந்தான் இவ்வளவு ஆச்சரியமான மாறுதலை அத்தனை சீக்கிரம் உண்டுபண்ணியிருக்கக்கூடும்.

இன்னொரு கிராமத்தில் நான் ஜனங்களிடத்தில் இரட்சிப்பின் வழியைக்குறித்துச் சொல்லி 'நீங்கள் உலகமுழுவதும் தேடிப்பார்த்தாலும், ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு' என்றேன். நான் இப்படிப் பேசுகையில் என்னுடைய வண்டி சக்கர

ரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்ற ஒரு மனிதன் என்னைப் பார்த்துக்கொண்டு, இவ்வார்த்தைகளை கவனமாய்க்கேட்டு சற்று நேரத்துக்கப்பால் தனக்குள்ளே மெதுவாய் 'ஓ இயேசுவே, இயேசுவே, நீர் உண்மையுடையவர் என்று அறிவேன். நான் இதைத்தான் அனேக வருஷங்களாகத் தேடிக்கொண்டு இருந்தேன். நீர் ஒருவரே இரட்சிப்பைக் கொடுக்கக் கூடியவர்' என்று சொன்னான். அப்போ அவனுக்கு நேரே நான் திரும்பி அவனைப்பார்த்து "சகோதரனே, அவர் உன்னை இப்பொழுது இரட்சிக்கக்கூடும் என்பதை நீ விசுவாசிக்கிறாயா?" என்றேன். அப்போது அவன் 'நான் எல்லா வழிகளையும் சோதித்துப் பார்த்தேன். எனக்கு ஒருவிதத்திலும் ஆறுதல் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இப்பொழுதோ இயேசுவின் திவ்யநாமமே என் இருதயத்தை சமாதானத்தால் நிரப்புகிறது' என்றான். அப்புறம் நாங்கள் அந்தக் கிராமத்தை விட்டுப்போகையில், திடீரென்று அந்த மனிதன் பின்னாக வருவதைக் கண்டேன். அவன் கையிலே ஜெபமாலையைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு மணியையும் பிடித்து இயேசுவின் நாமத்தைச் சொல்லி ஜெபித்தான். அப்போ நான் அவனைக் கூப்பிட்டேன், அவன் ஓடி வந்தான். அவனிடம் "இந்த விதமான ஜெபமாலை கிறிஸ்துவை இருதயத்தில் உடையவர்களுக்கு அவசியமில்லை" என்று தெளிவாய்க் காண்பிக்கவே, அவன் அந்த ஜெபமாலையை என் மடியில் போட்டு 'இயேசு என் இருதயத்தில இருக்கிறார், இது இனிமேல் எனக்கு அவசியமில்லை' என்றான்.

HOW EAGLES LEARN TO FLY.

கழுகுகள் எப்படிப் பறக்கப் பழகுகின்றன.

தாய்க்கழுகுகள் நிஜமாகவே தங்கள் குஞ்சுகளை தங்கள் செட்டைகளின்மேல் ஏற்றிச் சுமந்து அவைகள் பழகும் வரையிலும் பறக்கப் படிப்பிக்கின்றனவா? சில சிறுஜாதிப் பறவைகள் தங்கள் கூட்டிலிருந்து குஞ்சுகளை வெளியிலே வரும்படி அசைத்து தள்ளிவிடும். அப்போ, அவைகள் பறக்கப் பிரயாசப்பட்டு கீழே விழுந்து விடுவதுண்டு. அப்போ தாய்ப் பறவை அவைகளண்டை கீழே பறந்து போய், தங்கள் இரக்கைகளை அடித்து, பறக்க ஆரம்பிக்கிறது எவ்விதம் என்று காண்பிக்கிறாப்போல் முன்னால் பறக்கின்றன; பின்னும் குஞ்சுகளண்டை ஓடி வருகின்றன; திரும்பவும் போய் அவைகளைச் சுற்றி வட்டமிட்டு, ஆகாரத்தை அவைகள் முன்னாலே பிடித்து காண்பித்து இப்படியாக அவைகளை தைரியப்படுத்தியும், கோபித்தும், மிரட்டியும் பறக்கப் பழக்குவிக்கும். காகங்களும் சிறு காகங்களின் கீழாகப் பறந்து சிறிது தூரம் அவைகளைத் தங்கள் இரக்கைகள் மேலே வைத்து பறக்க பழக்குவித்து மறுபடியும் அவைகள் தாமே பிரயாசப்படும்படி விட்டுவிடுகின்றன. ஆனால் கழுகுகளோ இதைவிட ஜாஸ்தி பிரயாசப்படும். ஸ்கோத்லாந்து தேசத்து மலை ஒன்றில் வசித்த இரண்டு கழுகுகள் தங்கள் குஞ்சுகளை எப்படிப் பழக்கினதென்றால், ஒரு மலையுச்சியில் நின்று மேலே எழும்பி முதலாவது சிறு வட்டமிட்டன. அதேவிதமாய் கழுகு குஞ்சுகளும் பிரயாசப்பட்டன. அப்போ தாய்ப்பறவைகள் குஞ்சுகளுக்கு கீழாய் வட்டமிட்டன. சற்று நேரத்தில், குஞ்சுகள்

சோர்ந்துபோயின. உடனே தாய்ப்பறவைகள் அவைகளைத் தங்கள் முதுகின்மேல் தாங்கிக்கொண்டன. அப்புறம் தாய்ப்பறவைகள் மேலே எழும்ப எழும்ப குஞ்சுகளும் பறந்து பார்த்தன. இப்படியாக அவைகளும் வரவர மேலே எழும்பிற்று. இப்படியாக இரண்டொரு நாள் பழக்குவிக்கவே அப்புறம் குஞ்சுகள் தங்கள் காரியங்களை தாங்களே பார்த்துக்கொண்டன.

அமெரிக்கா கண்டத்திலுள்ள வ்யமிங் நாட்டு மலைகளில் இதேவிதமாக நடக்கிறதாக ஒரு பக்ஷி சாஸ்திரி சொல்லுகிறார். குஞ்சுகள் சற்று பக்குவமடைந்தவுடன், தாய்ப்பறவைகள் அவைகளை கூட்டிலிருந்து வெளியே கட்டாயமாய்க் கொண்டு வருகின்றன. அப்போ குஞ்சுகள் கூட்டுக்கு சமீபத்திலிருக்கும் வேறொரு குன்றுக்கு சிறகடித்துப் போகவேண்டியதாகிறது. அப்புறந்தான் தாய்ப்பறவை ஆகாரம் கொண்டுவரும். இப்படியாக ஒவ்வொரு தடவையும் குஞ்சுகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் பறக்கும். ஒரு வாரத்துக்குள் எந்த செங்குத்தையும் பறந்து தாண்டும். அப்புறம் தாய்ப்பறவைகளில் ஒன்று வேறொரு சிறிய பறவையாவது அல்லது சிறு மிருகத்தையாவது வாயில் கௌவிக்கொண்டு அவைகளுக்கு முன்னாலே ஒவ்வொரு செங்குத்தை அல்லது பள்ளத்தாக்குகளை தாண்டிப் பறந்து சென்று குஞ்சுகள் தன்னைப் பின்செல்லும்படி செய்யும். அப்புறம் தாய்ப்பறவைகள் சுற்றி சுற்றிப் பறந்து குஞ்சுகள் தங்கள் சமீபத்தில் வந்து ஆகாரத்தை உட்கொள்ளும்படி செய்யும். அதற்கப்புறம் குஞ்சுகள் தாய்ப்பறவைகளோடு இன்னம் மூன்று வாரங்கள்போல் இருக்கும். பின்னால் அவைகள் தங்கள் ஆகாரத்துக்காகத் தாங்களே பிரயாசப்படும்படி விடப்படுகின்றன.

அனேக காலங்களாய் பட்சிவேட்டையாடின ஒருவன் சொல்லுகிறதாவது: ‘கழுகுகள் பருவமடைந்த தங்கள் குஞ்சுகளை கூட்டினின்று கொத்தி அசைத்து வெளியே புறப்படப்பண்ணி, அவைகள் சமீபத்திலிருக்கும் குன்றின்மேல் பறந்து போகும்படி பலவந்தமாய்த் துரத்தும். இப்படியாக அடிக்கடி பண்ணவே குஞ்சுகள் அலட்டலை சகிக்கமுடியாமல் ஆகாயத்தில் பறக்கப் பிரயாசப்படும். இப்படி இளங்குஞ்சுகள் பறக்கையில் எதாகிலும் கஷ்டத்துக்குள் அகப்பட்டால் உடனே தாய்ப்பறவைகள் தங்கள் நகங்களால் அவைகளைப் பிடித்து தூக்கி கூட்டுக்குத் திரும்பக் கொண்டுபோகும். அதன்றி குஞ்சுகள் முதல் தடவை பறக்கையில் சோர்ந்துபோனால், தாய்ப் பறவைகள் அவைகளுக்குக் கீழே பறந்து போய் தங்கள் முதுகின்மேல் அவைகளை ஏற்றிக்கொண்டுபோம்’ என்பதே.

கழுகு தன்குஞ்சுகளை நடத்தும் விதத்தைக் கவனித்த பூர்வகாலத்து மனிதரில் ஒருவர் தேவன் தமது ஊழியக்காரரைப் போதிக்கும் விதமும், தாம் அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கும் வல்லமையை பிரயோகிக்க அறிந்துகொள்ளும் விதமும், அவர்கள் தமக்குக் கீழ்ப்படிய பிரயாசப்படுகையில் அவர் அவர்கள்மேல் எடுத்துக் கொள்ளும் கவலையும், தாய்க்கழுகுக்கும் அதன் குஞ்சுகளுக்கும்இருக்கிறதுபோலயிருக்கிறதென்று ஒப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார். அதை வேதபுஸ்தகத்தின் 5-வது ஆகமத்தில் அதாவது உபாகமம் 32-ம் அதிகாரம், 11-ம் வசனத்தில் பார்க்கலாம்.

“கழுகு தன் கூட்டைக்கலைத்து,
தன் குஞ்சுகளின்மேல் அசைவாடி,
தன் செட்டைகளை விரித்து,
அவைகளை எடுத்து, அவைகளைத்

தன் சட்டைகளின்மேல்
சுமந்துகொண்டு போகிறதுபோல
கர்த்தர் ஒருவரே
அவர்களை வழி நடத்தினார்."

நன்மை செய்வதிலிருந்து புறப்படும் சத்தி. எந்த ஸ்திரீயாவது புருஷனாவது எவ்வளவு ஏழையாயிருந்தபோதிலும், அதிக சத்தியுடையவர்களாகலாம், பரிசுத்தராகலாம், நல்லவர்களாகலாம். ஆனால் முதலாவது அவர்கள் உலகத்திலுள்ள ஜனங்களை சீர்திருத்தவேண்டும், உதவிசெய்யவேண்டும், ஆறுதல் படுத்தவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு வேலை உண்டு. உலகத்தில் பிறக்கிற ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு வேலை உண்டு. வேலை எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருக்கிறது. வேலைக்கு வேண்டிய ஆயுதங்களும் அப்படியே. ஆனால் மனிதனுடைய மனது ஆயத்தமாயில்லை. அதுதான் தடை.

SORE EYES.
கண் வலி.

இந்த நோய் இந்தியாவிலே வெகு சாதாரணமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது எப்படி உண்டாகிறதென்றும், இது வராமல் தடுக்கக்கூடிய விதம் எப்படி என்றும், வந்தால் எப்படி சுகப்படுத்துகிறது என்றும் எல்லாரும் அறியவேண்டியது அவசியம்.

சாதாரணமாய் இது கண் உள்ளிருந்து உண்டாகிறதல்ல, மேல் தோலில் உண்டாகும் நோயே. கண் வலி உண்டானால் இருக்கும் எரிபந்தத்துக்கு காரணம் இதரப் பொருள்கள் அதனுள்ளே பிரவேசித்து, வேறொருவருடைய கண் வலியை நமக்குக் கொடுப்பதுமல்லாமல், மேல் தோலை அடிக்கடி சேதப்படுத்துவதுமுண்டு. இதரப் பொருள்கள் எவையெனில் பலவகையான பூச்சிகள், முக்கியமாய் சிறு ஈக்கள், கொசுகு முதலியவைகளாம். இவைகள் கண்ணைத் தொட்டால் அல்லது உள்ளே விழுந்துவிட்டால் பெரிய வேதனையை உண்டாக்கும். அவைகளை உடனே நீக்கிவிடாவிட்டால் நோயைக் கொண்டுவரும். இதன்றி தூசி, அழுக்கான பொடிகள், நெருப்புப் பொறிகள், சிறு உலோகப்பொடிகள் முதலியவை கண்களுக்குள் விழுந்துவிட்டால் உடனே எடுத்துவிடவேண்டும். அதில் ஒரு சிறு பொடி முதலாய் தங்கி இருக்கவிடக்கூடாது. இல்லாவிட்டால் கண்ணுக்கு எரிவையும் ஒருவேளை பார்வைக்குக் கெடுதியையும் கொண்டுவரும். ஏனென்றால், அவைகளில் நோயைப் பரப்பும் கிருமிகள் நிறைந்திருக்கும். பெலவீனமும், சுகவீனமுமுள்ள ஒரு மனுஷனுக்கு வெகுலேசாய் இந்நோய் உண்டாகும். நல்ல பெலனும் சுகமுமுள்ளவர்களுக்கு கண் நோய் தொத்துவது கஷ்டம். பெலவீனனால் நோயைப் பரப்பும் கிருமிகளை எதிர்க்கமுடியாது. அப்படிப்பட்ட பெலவீனரை வெகுசீக்கிரத்தில் பெலப்படுத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களுடைய கண்கள் எப்பொழுதும் புண்ணாகவே இருக்கும். கண்ணுக்குள் ஏதாகிலும் விழுந்துவிட்டால் அதைத் தேய்க்கக்கூடாது. கண் கீழ் இமையை உறுதியாயும் மெதுவாயும் இழுத்துப் பிடித்துக்கொண்டு, வேறொருவரைக்கொண்டாவது அல்லது கண்ணாடியினாலாவது கண் உள்ளே கிடக்கிறதென்ன என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யமுடியாவிட்டால் தூசி விழாத கண்ணை மற்ற கையினால் தேய்த்துக்கொண்டு, குற்றப்பட்ட கண்ணின்

கீழ் இமையை அமுக்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நல்ல கண்ணை அவ்விதம் தேய்த்தவுடன் மற்றக்கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் சுரந்துவரும். அப்போது கண்ணிற்குள்ளிருக்கும் தூசியோ அல்லது வேறெதுவோ வெளியே வந்துவிடும். பிற்பாடு போரூஸிக் திராவகம் (Boracic acid) ஒரு அவுன்ஸ் ஜலத்தில் பத்து துளிகள் விட்டு வைத்துக்கொண்டு கண்ணை சுத்தம்பண்ணி அதில் அடிக்கடி விடவேண்டும். அதன்றி மறுபடியும் கண்ணுக்குள் ஏதாகிலும் விழுந்துவிடாதபடியும், வெளிச்சம் அதற்குள் அடிக்காதபடியும் ஒரு கார்ட்போர்ட் துண்டைக் கொண்டாவது, கிறமான மூக்கு கண்ணாடியினாலாவது மறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளிலும் மூன்று அல்லது நான்கு தடவை கண்ணைக் கழுவவேண்டும். ஆனால் எந்த வகையான போல்டீசுகளும் (Poultices) கட்டுகளும் உபயோகிக்கவேகூடாது சில சமயங்களில் இரண்டு கண்களுக்கும் சுடுதண்ணீர் ஒற்றிடம் சற்றுநேரம் கொடுத்தால் மிகுந்த பிரயோசன முண்டாகும். ஆனாலும் அப்படிப் பண்ணுமுன்னால் நோயாளியை சிகிற்சிக்கும் டாக்றரிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

கண்வியாதியால் அவதிப்படும் நோயாளி, கண்களுக்கு எப்போதும் தாராளமான இளைப்பாறுதல் கொடுக்கவேண்டும். சில நாட்களுக்கு கொஞ்சம் வாசிக்கலாம் அல்லது முற்றிலும் வாசிக்காமலிருக்கவேண்டும். கண்ணில் எந்த நோய் வந்தாலும் உடனே கவனித்து சிகிற்சைசெய்தால் வெகுசீக்கிரம் சுகமாகிவிடும் அல்லது அதிக வருத்தம் செய்யாது. இல்லாவிட்டால் முழுவதும் மோசமாய்ப் போகும்.

நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்க்குமளவில் இந்தியாவிலுள்ள சிறுவர்களில அநேகர் கண் நோயினால் கஷ்டப்படுவதற்குக் காரணம் அவர்கள் கண்கள் சுத்தமல்லாதிருப்பதும், பெற்றோர் அவர்களைச் சரியாய்ப் பேணாதிருப்பதுமே. சில இடங்களில் சிசுக்களை சற்றும் கவனியாமல் போட்டுவிடுகிறார்கள். அவர்களுடைய கண்களை ஈக்கள் மொய்க்கின்றன. காரணம் யாது? கண்களில் இருக்கும் அழுக்குதான். பரிதாபம்! இன்னும் சில நாட்களில் அக்கண்கள் புண்ணாய்ப் போகின்றன. அக்கண்களின்மேல் உட்கார்ந்திருந்த ஈக்கள் வேறொருவருடைய நோயை வெகு லேசாய் தொற்றுவைக்கக்கூடியது ஆச்சரியமல்லவே. நமது அவயவங்களில் மிகப்பத்திரமாயும் கவனமாயும் நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது நமது கண்களே. இல்லாவிட்டால் நாம் பார்வையை இழந்து குருடராய்ப் போவோம்.

HELPFUL SAYINGS.

பிரயோஜன சொற்கள்.

சிறந்த ஜீவியம்.—ஆம், நான் ஒரு நல்லபுஸ்தகத்தை நேசிக்கிறேன். ஆனால் அழகான ஒரு புஸ்தகத்தைப் பார்க்கிலும், மிகவும் சிறந்த ஒருகாரியம் உண்டு. அதுதான் அழகான அல்லது சிறந்த ஒரு ஜீவியம். ஒருபுஸ்தகம் வாசிக்கப்படாமலிருக்கலாம், ஆனால் ஒருவருடைய ஜீவியம் வாசிக்கப்படாமல் போகமாட்டாது. ஒருவேளை அது அற்பமும், அறியப்படாததுமான ஒரு ஆத்துமாவின் ஜீவியமாயிருக்கலாம். ஆனால் அது அன்பு நிறைந்ததும் உண்மையும் பரிசுத்தமுமான ஜீவியமாயிருந்தால், அதுதான் ஆச்சரியமான அழகையுடைய ஒரு

சிறந்தஜீவியம். அதின் சக்தி எப்படிப் பட்டதாயிருக்குமென்று கடவுள் ஒருவ ருக்குத்தான் தெரியும். "அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியும்" என்ற பழமொழி க்கிசைய ஒருவனுடைய இருதயம் சுத்த மாயும் சகலவித நற்குணங்களாலும் நிறைந்திருந்தால், அவனுடைய ஜீவியத் தை அவன் முகத்தின் மூலமாய் எளிதில் வாசித்துப்பார்க்கலாம். இருதயம் அசுத் தமாயும், துக்கத்தாலும், பலவித துர்க் குணங்களாலும் நிறைந்திருந்தால் அப் போதுங்கூட முகத்தின் மூலமாக ஒரு வன் ஜீவியம் வாசிக்கப்படும் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. "இருதயத் தின் நிறைவினால் வாய்பேசும்" என்ற வேதவாக்கியத்தின்படி ஒருவன் ஜீவியம் நல்லதோ அல்லது கெட்டதோ என்று அவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படும் சன்மார்க்கமான அல்லது துன்மார்க்க மான வார்த்தைகளுக்குத்தக்கதாக ஒரு நிமிஷத்தில் அறிந்துகொள்ளலாம். இந்த ஜீவியம் ஒருதலைவாயில் (Vestibule).— இவ்வுலக ஜீவியம், கல்லறைக்கப்பால் நாம்பிரவேசிக்கவேண்டிய உன்னத ஜீவி யத்திற்கு ஒரு தலைவாயில்மாத்திரந்தான் என்று நாம் அதிகமதிகமாகக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இந்த ஜீவியத்தில் நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் சகல உண்மை யான பிரயத்தனங்களுக்கும், நாம் செய் கிற நல்ல காரியங்களுக்கும் தக்க பலனை அடுத்த ஜீவியத்தில் அடையாமற்போக மாட்டோமென்று நம்புகிறேன். நாம் இவ்வுலகத்தில் அற்பமாய் எண்ணுகிற காரியங்கள் மறு உலகத்தில் மிகவும் விசேஷித்தவைகளாயிருக்கலாம்.

நாம் இவ்வுலகத்தில் பிரயாணிகளா யிருக்கிறோம். எப்படி ரெயில்வண்டியில் பிரயாணம்பண்ணுகிறவர்களும், கப் பலில் பிரயாணஞ்செய்கிறவர்களும், வழி யில் நேரிடக்கூடிய சகல உபத்திரவங் களையும் கஷ்டங்களையும் சகித்து தாங்கள் போய் சேரவேண்டிய தேசங்கள் அடை கிறார்களோ, அப்படியே நாமும் இவ் வநித்திய உலகத்தில் நெடும் பிரயாணஞ் செய்துகொண்டே போகிறோம். கடை சியாக நாம் போய்ச்சேரவேண்டிய உல கத்திற்கு இப்பால் நிற்கவேண்டிய இடுக் கமானவாசல் ஒன்றுண்டு, அது தான் மரணவாசல். ரெயில் அல்லது கப்பலில் பிரயாணம்பண்ணுகிறவர்கள் தாங்கள் சேரவேண்டிய இடங்கள் சமீபித்த வுடனே எப்படித் தங்கள் உடைகளை மாற்றிக்கொள்ளுகிறார்களோ அதுபோல நாம் இந்த மரணவாசலண்டை வந்த வுடனே, இப்பாழுலகத்திற்குரிய உடை களை களைந்துவிட்டு, மேலுலகத்திற்குரிய வெண்வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டியதவசியமே. மரணவாசல் எப் படியிருக்கும்? நீலகிரிமலைக்குப் போகிற வழியில் நாலைந்திடங்களில் ரெயில்வண்டி போகிறதற்கு சரியான பாதை கிடைக் காதபடியால், மலையைத்தொளைத்து சுரங் கத்தின் (Tunnel) வழியாக ரெயில் பா தையைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த டன்னலுக்குள்ளே பிரவேசித்த வுடனே பிரயாணிகள் தங்கள் மூக்கை யும், கண்களையும் மூடிக்கொண்டு எப் போது அடுத்தபக்கம் சேருவோமென்று ஆவலாயிருப்பார்கள். ஏனென்றால், டன் னலில், எஞ்சின் புகை போகிறதற்கிட மில்லாதபடியால், ஜனங்கள் இருக்கும் வண்டிகளுக்குள் பிரவேசித்து சற்று நேரம் திக்குமுக்காடச்செய்யும். அது போலவே மரணவாசலும் ஒரு டன்ன லாகவேயிருக்கிறது. அதற்குள் பிரவே சித்தவுடனே மனுஷன் பேச்சற்று, மூச் சற்று, மெய்மறந்து, எப்போது அடுத்த பக்கம் சேரலாமென்று, தன் கண்களை யும், மூக்கையும் கெட்டியாய் மூடினவ னாக தான் சேரவேண்டிய இடம் ஒரு நிமிஷத்தில் அடைகிறான்.

LITTLE BITS OF WISDOM.
சிறு ஞானோபதேசங்கள்.

நீ அடிக்கடி ஆப்பிள் (Apple) பழம் சாப்பிட்டிருக்கிறாய். அதின் விதைகள் எந்தப் பக்கமாக நோக்கியிருக்கின்றனவென்று இப்போது நீ சொல்லக்கூடுமா? அவைகள் மரத்தை நோக்கியிருக்கின்றனவா அல்லது பூவின் நுனியை நோக்கியிருக்கின்றனவா? ஒரு உபாத்தியாயர் ஒருநாள் பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகளைப் பார்த்து, இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார். ஆனால் உத்தரவு சொல்லத்திறமையுள்ளவர்களாயிருக்கத்தக்கதாக, அவ்வளவு போதுமான கவனமுள்ளவர்களாயிருக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட சாதாரணவிஷயமாயிருந்தும், விதைகள் எந்தப் பக்கத்தை நோக்கியிருக்கின்றனவென்று சொல்லமுடியாமற்போயிற்று. உனக்குத் தெரியுமா? அடுத்த ஆப்பிளைத் தின்னும்போது, கவனமாய்ச் சோதித்தறிந்துகொள்.

சில சமயங்களில் ஒரு புட்டியிலிருந்து நாமவிலாசத்தை (Label) நீக்கவேண்டியது அவசியமாகவிருக்கிறது. இதையு மிகசுலபமாகச் செய்யலாம். இதைச் செய்யும் விதமெப்படி என்று பிரயாசப்பட்டுப் பார். நாமவிலாசத்தைத் தண்ணீரால் நனைத்து, இரண்டொரு விநாடி (Seconds) அதை அக்கினிக்குமேல் காண்பி. அப்பொழுது நீராவியானது, அந்த நாமவிலாசத்தைச் சீக்கிரமாயூடுருவிச்சென்று அதிலிருக்கும் பிசினை இளக்குகிறது. பிறகு நீ கஷ்டமில்லாமல் புட்டியிலிருந்து அதை எடுத்துப்போடலாம்.

கொஞ்சக்காலத்திற்கு வெள்ளியைப் பத்திரப்படுத்தவேண்டுமானால் உலர்ந்த மாவில் அதைப்போட்டு மூட்டையாகக் கட்டிவை. அப்போதது கறைப்படாமலிருக்கும்.

சிறு தோட்டமுண்டாக்குகிறவர்கள் கைக்கேற்ற ஆயுதங்களைப் பிடித்து வேலை செய்ய விரும்புகிறார்கள். இவைகளில் சிலவற்றையொருவன் மிகவும் எளிதில் செய்துகொள்ளக்கூடும். பூஞ்செடிகள் வைத்திருக்கும் தொட்டிகளில் மண்ணைப் போட்டு, அதைச்சரிபண்ணி மிருதுவாக்குகிறதற்கு, கைவிரல்களை யுபயோகிக்கிறதற்குப்பதிலாக, ஒரு சிறு மரப்பெட்டியை எடுத்து, அதின் அடிப்பாகத்தில் ஆணியால் துவாரம் பண்ணி வைத்துக்கொண்டால், மண்ணைப் போட்டுத் தூளாகச் சலிக்கக்கூடிய ஒரு நேர்த்தியான சல்லடையாக அது உதவுகிறது.

TO ESTABLISH CHARACTER.
நடையை ஸ்திரப்படுத்தல்.

“ஆயிரந்தரம் மறுத்தல் நடத்தையின் ஒரு சிறு அணுவையும் ஸ்திரப்படுத்தவே மாட்டாது.” தன்னைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்ட அவதூறான பழிச் சொற்களை ஆக்ஷேபித்து அநியாயமென்று ரூபகாரப்படுத்துவதில் பவுல் அப்போஸ்தலன் எத்தனை மணி நேரத்தை செலவிட்டான் என்று எண்ணிப்பார். கொள்ளைநோயையுண்டாக்குகிறவனென்றும், கலகக்காரனென்றும் அழைக்கப்பட்டான். அப்படி ஜனங்களால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளை பொய்யென்று ரூபிக்க அவன் எப்போதாவது ஒரு மணி நேரத்தையாவது செலவழித்தானா? ஆம், அவனுடைய ஜீவிய காலத்தையெல்லாம் அதற்கென்றே செலவிட்டான். குற்றமற்ற சுத்த ஜீவியஞ்செய்வதினாலும், அவனைச்

சூழயிருந்த மற்றவர்களை நேசிப்பதினு லும் அவர்கள் சாட்டின பழிக்காவது, குற்றத்திற்காவது உள்ளான மனுஷ னல்லவென்று, தெளிவாகத் தன்னைக் காண்பித்தான். ஒவ்வொருநாளும் தேவ னோடு சம்பாஷிப்பதில் அநேகமணி நேரஞ் செலவிட்டான். இது, மற்றவர் களுடைய வார்த்தைகள் அவதூறானவை களென்று ரூபிக்கத்தக்கதான அவ்வித உத்தம ஜீவியத்தைச் செய்யத்தக்கதாக அவனைப் பலப்படுத்தினது. நமக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்படும் ஒவ் வொரு பழிச்சொல்லையும் பொய்யென்று ரூபிப்பது நமது கடமையென்று நம்மில் அநேகர் நினைக்கிறோம். இப்படிச்செய் வது மிகவும் வருத்தமான ஒருகாரிய மாத்திரமல்ல, அதற்காகப் பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொள்ளுவது காலநஷ்டத்தை யும் உண்டாக்குகிறது. ஆனால், நாம் பவுல் அப்போஸ்தலனுடைய முன்மாதி ரியைப் பின்பற்றி, அவனைப்போல பரி சுத்த ஜீவியஞ்செய்வோமானால், ஜனங் கள் நம்மைப்பற்றிச் சொல்லும் பொய் யான பழிச்சொற்கள், தங்கள் முகங்க ளைக் காட்டாதபடி, மாயமாய் மறைந்து போவது மாத்திரமல்ல, நமக்கும் யாதொரு தீங்கையும் ஒருபோதும் செய் யாது. நாம் அவ்வித சிறந்த ஜீவியஞ் செய்யவேண்டுமானால், பவுல் அப்போஸ் தலன் யாருடைய பலத்தைப் பெற்றுக் கொண்டானோ அவரிடத்திலிருந்து நாமும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; ஏனென்றால் நமது சொந்தப் பலத்தின் மேலாவது, அல்லது சொந்த நற்கிரியை களின்மேலாவது சார்ந்திருப்போமானால், பரிசுத்த ஜீவியஞ் செய்யக்கூடாதவர்க ளாக பயங்கரமான தவறுதல்களுக்குள் ளாவோம்.

CHILDREN'S PAGE.

பிள்ளைகளின் பக்கம்.

Chinchilla's Bell.

ஸின்ஸிலாவின் மணி.

ஒரு கிராமத்திலுள்ள பிள்ளைகளுக்கு தெருவில் நின்ற பெரிய மரங்களில் குடி யிருந்த அழகான அணில்கள்மேல் அதிகப்பிரியம்.

காலையில் படுக்கையை விட்டு எழும் பினதும் அவர்கள மரங்களிலுள்ள அவ் வணில்களுக்கு 'காலை வந்தனம்' சொல்ல ஓடிப்போவார்கள். அணில்கள் ஞான முள்ள சிறு ஜெந்துக்களாகையால் தெரு விலுள்ள எல்லாப் பிள்ளைகள்மேலும், தங்களுக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யமாட் டார்களென்று நம்பிக்கையுடையவைக ளாயிருந்தன. எல்லாவற்றிலும் பெரிய ஆண் அணில் ஓடிவந்து சுசீலா என்னும் பெண்ணின் தோளின்மேல் உட்காரும். அதுபோல் பெண் அணில் பிப்பின் என் னும் பையனுடைய கையின்மேல் உட் கார்ந்து விளையாடும். ஒருதடவை ஸின்ஸிலா என்னும் ஒரு பெரிய கறுப்பு பாரசீக பூனை மஞ்சள் வீட் டில் வந்து குடியிருந்தது. அது ஒரு நாள் தோட்டத்தில் உலாவும்போது நடுத்தரமான அணில் ஒன்றைக்கண்டு அதைத்துரத்த ஆரம்பித்தது. அந்த வழை அணிலுக்கு ஒன்றும் தெரிய வில்லை. ஆனாலும் பூனையால் அதைப் பிடிக்கமுடியவில்லை. ஏனென்றால் அணில் கள் சிறுஜெந்துக்களாகையால் வெகு துரிதமாய் ஓடும். வரவர அணில்களுக்கு இந்தப்பூனை தங்களைப் பிடித்து கொல்ல வேண்டுமென்றுதான் இப்படி ஓட்டம் காண்பிக்கிறதென்று மனதில் தென்பட் டது. அதன்பின் அவைகள் முன்னிலும் அதிவேகமாய் ஓடும்.

சிலகாலம் செல்லவே பூனை எப்படி யாகிலும் நாள்தோறும் ஒரு அணிலை பிடித்து சாப்பிட்டுவிடவேண்டும் என்று தீர்மானித்தது. இதற்காக பூச்செடி

களுக்குள் ஒளித்து நின்றுகொண்டு அணில்கள் எப்போ வரும் என்று காத்திருக்கும். ஒருநாள் பெரிய ஆண் அணில் பிராந்தாவில் வந்து விளையாட வந்தது. பூனை உடனே அதைத் துரத்தி பிடிக்க ஆரம்பித்தது. ஆனாலும் ஆச்சரியமாய்த் தப்பி ஓடிற்று. இப்படி இரண்டு மூன்று தடவை நடந்தது.

சுசீலா ஒரு நாள் பூனையின் தந்திரத்தைக் கண்டு உடனே அதை அதனுடைய வீட்டிற்கு ஓட்டிவிட்டாள். ஆனால் ஏழை அணிலோ அதிக பயத்தினால் மரத்திலிருந்து இரைதின்னமுதலாய் இறங்கி வரவில்லை.

அன்று சாயரட்சை சுசீலாவும், பிப்பினும் அத்தெருவிலிருந்த வேறு அனேக சிறுவரும் ஸின்ஸிலா பூனையின் எஜமாட்டியைப் பார்க்கப் போனார்கள். அந்த துரைசானி மிகவும் நல்லவள். பிள்ளைகளுடைய வார்த்தைகளை மிகவும் பட்சமாய்க் கேட்டாள். பூனை அணில்களை தொந்தரவுபண்ணின விதத்தைக் குறித்து இவர்கள் சொன்னதும் 'நான் என்ன செய்ய?' என்று அவர்களைக் கேட்டதோடு, 'என் பூனையின்மேல் எனக்கு அதிகப்பிரியம். அணில்களினிமித்தம் அதை ஒரு அறைக்குள் அடைத்துவைத்தால் அது செத்துப்போகுமே' என்றும் சொன்னாள்.

சுசீலா மிகவும் துக்கமடைந்து கண்ணீரோடு 'பூனையின் கழுத்தில் ஒரு மணியைக் கட்டிவிட்டால், அது ஓடிவரும்போது அணில்கள் கேட்டு அதன் முன்னே வரா. அதைச்செய்ய உங்களால் கூடுமா?' என்று கேட்டாள்.

அப்போ அந்த துரைசானி சிரித்துகொண்டு 'நீ ஒரு கெட்டிக்காரப் பெண். நாளையத்தினம் ஸின்ஸிலாவைப் பார். அது ஒரு பெருமையுள்ள பூனை. அதற்கு அப்படிச் செய்வது அதிக இஷ்டமிருக்கும்' என்றாள்.

அடுத்தநாள் காலையில் பூனை பெருமையாய் நடந்துகொண்டு சுசீலாவின் வீட்டிற்கு வந்தது. அது நடக்கையில் கழுத்தில் கட்டியிருந்த அழகானமணி 'கிணிங் கிணிங்' என்று சப்தம் கொடுத்தது.

சுசீலா 'ஸின்ஸிலாவே நீ ஒரு அழகான பூனை' என்று அதை தட்டிக்கொடுத்தாள். அது மிகச் சந்தோஷத்தோடு அவளைப் பார்த்தது.

அணில்கள் அதற்கப்புறம் அந்த மணியினால் பூனைவரும் சத்தத்தை அறிந்து ஓடி தங்கள் உயிரைக்காப்பாற்றின.

NEWS AND NOTES.

சமாச்சாரக் குறிப்புகள்.

மந்திராலோசனை சங்கத்தின் புதிய ஒழுங்கு.

சென்ற மே மாதத்தின் மத்திபத்தில், இப்போது அதிகாரஞ் செலுத்திவரும் லிபரல் (Liberal) கக்ஷிக்காரரும், எதிர்கக்ஷிக்காரரும் சேர்ந்த ஒரு புதிய மந்திராலோசனை சங்கம் ஏற்பாடாயிற்றென்று இங்கிலாந்திலிருந்து ஒருசெய்தி வந்தது. சர்க்கார் தோற்றுப்போனார்களென்று ஆரம்பத்தில் அநேகர் தப்பபிப்பிராயங்கொண்டிருந்தார்கள். அது உண்மையல்லவென்று இப்போது தெரியவருகிறது. பெரிய ஆபத்தான இக்காலத்தில், தேசத்தை இரக்ஷிக்கும்படிக்கும், பிற இராஜாங்கத்தாரை குறைகூறாதிருக்கும்படிக்கும், மேற்படி ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது. ஆகையாற்றான், எதிர்கக்ஷிக்காருள் முகாமைக்காரராயிருந்த சிலர் சங்கத்துக்குள் சேர்க்கப்பட்டார்கள். சகலபேரின் அநுமதியின்பேரில், கனம் ஆஸ்குத் (Asquith) துரையே பிரதான மந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டார். இருகக்ஷிக்காரரும் தற்சமயத்தில் நடந்தேறும் சண்டை விஷயத்தில் விகற்பமற்றிருக்கிறபடியால், மேற்கூறிய மாறுதல் செய்யப்பட்டது. இந்த ஒழுங்கு சண்டையினிமித்தம் செய்யப்பட்டதேயொழிய சர்க்காரின் ஆளுகை முறைமைக்கு விரோதமான

தல்லவென்று பிரதானமந்திரி உரைத்திருக்கிறார். அதாவது லிபரல் கக்ஷிக்காரர்தான் இராஜாங்கத்தை நடத்துகிறார்கள்; தற்காலத்திய ஒழுங்கு யுத்தம் முடியுமட்டுந்தான் நிற்கும்.

யுத்தத்தின் தற்கால நிலைமை.

இந்த யுத்தத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டு வரும் ஏற்பாடுகள் முந்தியகாலத்து யுத்தங்களில் ஒன்றிலாகிலும் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளல்ல. ஆகையால், யாருடைய பக்கம் ஜெயமென்றும், யாருடைய பக்கம் தோல்வியென்றும் அல்லது சண்டையின் விர்த்தி இவ்விதமாயிருக்கிறதென்றும் தெளிவாய்க்கூற முடியவில்லை. முந்தியகாலத்தில் சரியான சண்டைகள் நடந்திருக்கின்றன. ஒரு கக்ஷிக்காரர் எதிர்த்து போர்புரிந்தபோது, ஜெயம் அல்லது தோல்வியடைந்திருக்கிறதைப் பார்த்திருக்கிறோம். இப்போது அதிக வித்தியாசத்தைக் காணலாம். மைதானங்களில் வந்து இருகக்ஷிக்காரரும் சண்டைபுரிவதைக் காண்பது அரிதாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சைனியமும் குறுக்குமறுக்குமான அகழ்களைவெட்டி, அவைகளின்மேல், இராணுவ வீரர் தூங்குவதற்கும் ஆகாரம் புசிப்பதற்குமேற்ற அறைகளை கட்டி இவைகளிலிருந்து போர்புரிகிறார்கள். ஆகையால், ஒரு திறத்தார் மற்றொரு திறத்தாரின் நடமாட்டத்தை அறிந்துகொள்ள சரியான ஏதுவில்லை. யுத்தமும் ஒரேவிதமாய் நடந்தேறுகின்றது. சற்று முன்னேறிச் சென்று, யுத்தவீரரையும் பீரங்கிகளையும்பிடித்துக்கொள்ளும்போது, வெற்றியடைந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆங்கிலேயரும் அவர்கள் பக்ஷத்தாரும், யுத்தத்தில் சற்று விர்த்தியடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பூரணவெற்றி சீக்கிரத்தில் கிடைக்குமென்று நினைக்கக்கூடாது. யுத்தம் அநேக வித்தியாசமான யிடங்களில் நடக்கிறது. கீழ்பாகத்தில் ருஷியர், கர்மானியர்மேல் படையெடுக்க முயற்சிசெய்து, சற்று சித்தியையுமடைந்திருக்கிறார்கள். மேற்குதிக்கில், பிரான்சுக்காரரும், ஆங்கிலேயரும் தங்களுடைய இடம் பெயராமல், தீரமாய் கர்மானியரோடு போர் புரிகிறார்கள். இத்தாலியர் இப்போது ஆங்கிலேயர்பக்ஷமாய்ச் சேர்ந்து யுத்தம் செய்துவருகிறார்கள். இது தவிர துர்க்கிபக்கமாகவும் சண்டை நடக்கிறது.

கல்குத்தாவில் சேகரிக்கப்பட்ட பணம்.

உதாரத்துவமுள்ள ஒரு வியாபாரி மோட்டார்வண்டி வாங்க ஒரு லக்ஷ ரூபாயும், ஆகாயகமன வண்டிகள் வாங்க ஒவ்வொன்றிற்கு அரைலக்ஷ ரூபாயும், கல்குத்தா நகரத்தார் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார். உடனே, மூன்று ரூபாயிலிருந்து, பத்தாயிரம் ரூபாய்வரை பணமுதவிசெய்திருக்கிறார்கள். ஒருவர், மோட்டார் வண்டியை ஓட்ட தன் மகனையும், மற்றொருவர் ஆகாயகமன வண்டியிலிருந்து குடைகளைப்போட தன் மகனை அனுப்புவதாகவும் வாக்களித்திருக்கிறார்கள்.

ரயிலில் நடந்த அசம்பவம்.

பிரிட்டிஷ் ரயில் பாதைகளில் ஒருக்காலும் நேரிட்டிராத ஒரு பெரிய அபாயம் இங்கிலாந்தில் மேமாசக் கடைசியில் நேரிட்டது. இராணுவ வீரரையேற்றிக்கொண்டு ஒரு வண்டி தெற்குமுகமாயும், கிளாஸ்கோவுக்கு ஒரு எக்ஸ்பிரஸ் வடக்கு முகமாயும் வந்துகொண்டிருந்தன. சைனியம் நிறைந்திருந்த வண்டி கடந்து போகும்படி ஒரு லோக்கல் வண்டி ரெயில் பாதையின்மேல் நின்றுகொண்டிருக்கையில், மேற்சொன்ன வண்டி வேகமாய்வந்து பிந்தியதோடு மோதி அதிக நாசம் விளைவித்ததோடு, வடக்கேயிருந்துவரும் பாதையின்மேல் லோக்கல்வண்டியை சாய்த்துவிட்டது. ஆகையால் கிளாஸ்கோ எக்ஸ்பிரஸ் இதன்மேல் மோதி அதிக நாசமடைந்தது. இந்த அசந்தர்ப்பத்தால் 200-பேர் மாண்டார்கள். இன்னுமநேகருஞ் சேதப்பட்டார்கள். இந்த அபாயம் தந்திக்காரனின் தப்பிதத்தினால நேரிட்டதென்று தெரியவருகிறது.